

Zámek Neuschwanstein

Interiér**Trůnní sál**

Zámek nechal postavit bavorský král Ludvík II. Bavor. Je to opravdu obdivuhodná stavba obsahující směsici architektonických slohů. Nalezneme zde například novogotické prvky, nepostrádá ani prvky byzantské architektury, které můžeme vidět ve slavném trůnním sále, který navzdory svému jménu postrádá trůn.

Sedm týdnů po smrti krále Ludvíka II. byl Neuschwanstein v roce 1886 otevřen pro veřejnost. Samotářský král postavil zámek, aby se stáhl z očí veřejnosti - nyní se jeho útočiště stalo magnetem pro veřejnost.

Dnes je Neuschwanstein jedním z nejnavštěvovanějších zámků v Evropě. Každý rok navštíví „zámek pohádkového krále“ přibližně 1,4 milionu lidí. V létě se v místnostech, které byly určeny pro jednoho obyvatele, denně tísni v průměru více než 6 000 návštěvníků. To - v kombinaci s alpským klimatem a světlem - vede k poškození cenného nábytku a textilií.

Idylická poloha Neuschwansteinu je jedinečná. Pohyby v oblasti základů však musí být neustále

monitorovány a strmé skalní stěny musí být znovu a znovu zajišťovány. Stejně tak drsné podnebí silně napadá vápencové fasády, což vyžaduje znovu a znovu renovační opatření.

Nápad a historie původu

Ludvík II., od roku 1864 bavorský král, adresoval v květnu 1868 Richardu Wagnerovi, kterého obdivoval, následující řádky:

„Mám v úmyslu nechat přestavět starou zříceninu hradu Hohenschwangau poblíž Pöllatské soutěsky v pravém stylu starých německých rytířských hradů a musím se Vám přiznat, že se velmi těším, až tam jednou (za tři roky) budu bydlet; několik pokojů pro hosty, odkud je nádherný výhled na vznešený Säuling, tyrolské hory a daleko do roviny, tam má být zařízení útulně a domácky; Znáte Ho, zbožňovaného hosta, kterého bych tam rád ubytoval; to místo je jedno z nejkrásnějších, jaké lze najít, svaté a nedosažitelné, důstojný chrám pro božského přítele, skrze něhož jedině na světě vykvetla spása a pravé požehnání. Najdeš tu i reminiscence z „Tannhäusera“ (sál zpěváků s výhledem na hrad v pozadí), z „Lohengrina“ (hradní nádvoří, otevřená chodba, cesta ke kapli); v každém ohledu bude tento hrad krásnější a útulnější než dolní Hohenschwangau, který každoročně znesvěcují prozaici mé matky; pomstí se, znesvěcení bohové, a budou s námi bydlet nahoře na strmých výšinách, ovívání nebeským vzduchem.“

Jsou zde zmíněny téměř všechny aspekty jeho Neuschwansteinu. Politický spouštěč však nebyl zmíněn: v roce 1866 Bavorsko ve spojení s Rakouskem prohrálo válku proti rozpínavému Prusku. Na Bavorsko byl uvalen „ochranný a obranný svazek“, který krále v případě války zbavoval možnosti disponovat svou armádou. To znamenalo, že Ludvík II. od roku 1866 již nebyl suverénním panovníkem. Toto omezení bylo největším neštěstím jeho života. V roce 1867 začal plánovat vlastní říši, v níž se mohl cítit a pohybovat jako skutečný král: své hrady.

„Krásnější a útulnější než dolní Hohenschwangau“.

Korunní princ Maxmilián II. bavorský, Ludvíkův otec, nechal zchátralý zámek Hohenschwangau z roku 1832 obnovit v „gotickém stylu“. Romantická horská krajina zanechala stopu na mladém Ludvíkovi, který si letní palác vybral jako jedno ze svých oblíbených míst k pobytu.

Hohenschwangau byl vymalován výjevy ze středověkých legend a poezie, včetně výjevu labutího rytíře Lohengrina. Už v mládí se Ludwig ztotožnil s Lohengrinem, kterému Richard Wagner v roce 1850 věnoval romantickou operu.

Labuť byla také heraldickým zvířetem hrabat ze Schwangau, za jejichž nástupce se král považoval. Už Maxmilián II. povýšil labuť na leitmotiv Hohenschwangau. Idealistická středověká úcta se zde tedy spojila s konkrétní místní tradicí.

Už Maxmilián II. nechal v okolí Hohenschwangau vybudovat cesty a vyhlídky, aby se mohl kochat krajinou. Jako dárek k narozeninám pro svou manželku Marii, která se věnovala horolezectví, nechal ve 40. letech 19. století postavit vysoko nad Pöllatskou roklí „Mariin most“ (Marienbrücke).

Z úzkého hřebene na levé straně Pöllatu, zvaného „Jugend“, byl jedinečný výhled na hory a jezera. Maxmilián II. si toto místo oblíbil a v roce 1855 zde naplánoval výstavbu vyhlídkového pavilonu. Korunní princ Ludvík na „Jugend“ často chodil.

„V pravém stylu starých německých rytířských hradů“.

Na „Jugend“ ležely zbytky dvou malých hradů: Vorder- a Hinterhohenschwangau. Zde Ludvík II. plánoval svůj „Nový zámek Hohenschwangau“ (název „Neuschwanstein“ vznikl až po králově smrti). Měl vytvářet lepší iluzi ideálního středověkého hradu než Hohenschwangau. Rozhodující zde byla myšlenka dostavby: Přestavba, měla být stylově čistší a vybavená všemi moderními technickými vymoženostmi.

V roce 1867 navštívil nově „přestavěný“ Wartburg Ludvík II. Tam na něj udělal zvláštní dojem Pěvecký sál, údajně místo legendární „války pěvců“. Wartburg a jeho sál se staly leitmotivem „Nového hradu“. Kromě toho musel architekt Eduard Riedel zpracovat nápady z kulis, které vytvořil mnichovský divadelní malíř Christian Jank.

„Jednou (za tři roky) tam bydlet“.

Očekávání rychlého postupu stavby se nenaplnila. Projekt byl příliš rozsáhlý a staveniště na hoře obtížné. Scénografové, architekti a řemeslníci se postarali o realizaci přesných králových představ. Jeho nemilosrdné termíny bylo někdy možné dodržet jen zoufalou prací ve dne v noci.

Základní kámen „Nového hradu“ byl položen 5. září 1869. Jako první byla v roce 1873 dokončena budova brány, kde Ludvík II. dlouhá léta bydlel. Teprve v roce 1880 se uskutečnilo slavnostní završování paláce, který byl připraven k obývání v roce 1884.

Jak postupoval strach z lidí a rostl jeho nárok na královskou důstojnost, Ludvík II. měnil stavební program. Místo kdysi plánovaných pokojů pro hosty byl naplánován „maurský sál“ s fontánou, který však nikdy nebyl postaven. Z „Psacího sálu“ se od roku 1880 stala malá grotta. Skromný „Audienční sál“ byl přeměněn na obrovský trůnní sál. Ten již nebyl určen pro audience, ale jako památník královské rodiny a obraz legendárního Sálu Grálu. Aby bylo možné tento sál začlenit do již postaveného paláce, byly zapotřebí supermoderní ocelové konstrukce. Do západní části paláce měla být vestavěna „rytířská lázeň“.

Vstupné Skoro každý rok se zdražuje, aktuální informace:

<https://www.neuschwanstein.de/deutsch/tourist/eintritt.htm>

- Pro dospělé 15 € (2023), 12 € (2020)
- Pro děti (pod 18) vstup volný

Nákup přes internet je s přírůžkou (2,5 € v roce 2023)

<http://www.neuschwanstein.de/deutsch/schloss/index.htm>

Zobrazeno: 21 x

From:

<https://cesty.in/> - **Cestovatelské stránky**

Permanent link:

https://cesty.in/zamek_neuschwanschtein

Last update: **2024/05/30 18:51**

